

אירית אורפז

מוזיאון אחרת

ביוגרפיה מקוצרת

אני באה מתחום האופנה והטקסטיל. למדתי טקסטיל בארה"ב לתואר שני ולאחר מכן סיימתי תואר בשנקר. עבדתי עד לפני כ-25 שנה בעיצוב אופנה וטקסטיל עם מפעלים שונים בעיקר ליצוא. עבודתי כללה עיצוב הבגד מהחוט, הבד, ועד למוצר המוגמר, תוך בדיקת הזיקה בין השלבים השונים. עבדתי בתעשייה - בייצור המוני ולא בבוטיק שתופר שמלה ל"גברת".

כשתעשיית הטקסטיל עברה מהארץ לייצור במקומות שונים בעולם, עשיתי הסבה לקרמיקה ולאחר מכן למוזאיקה, שני תחומים אליהם נמשכתי מתמיד.

אני עובדת במגוון רחב של חומרים והנושא המשותף הוא בעצם "בנייה" ושבירה, וחיבור מחדש. תמיד סקרנה אותי הטרנספורמציה של החומר, יצירה של אובייקטים חדשים, שילוב החומרים השונים האינטראקציה ביניהם והשאלתם מתחום לתחום. הנושא שמרתק אותי הוא הקשר בין החומר הצורה והצבע, ומציאת הפתרונות המתאימים. אני לרוב מתחילה את העבודה עם החומר בחיפוש לאן הוא מוביל אותי.

העבודה בחומר היא תהליך בו צריך לחכות לתוצאה הסופית שלא תמיד ידועה מראש, ומנגד, העבודה בפסיפס שם קיימת שליטה תוך כדי התהליך, מהווים מבחינתי שני סוגי עבודות המשלימות אחת את השנייה, ויוצרות סיפוקים שונים.

אני עובדת בשני בתחומים אלה ב"סדנת גל" בתל-השומר, סדנה להלומי קרב ממלחמות ישראל וטרור. העיסוק בתחומים אלה המאפשר לחברים התנתקות מהיומיום וצלילה לתוך עולם האמנות והיצירה, בו הם מוצאים ניחומים, מפלט, וסיפוק של חדוות יצירה.

מוזיאקה אחרת

עבודות פסיפס קיימות כבר יותר מאלפיים שנה, עוד לפני היוונים שהפכו אותם למקובלים בבתים, במקדשים ובבנייני ציבור. בעבר הרחוק יצרו בעיקר משטחים בגדלים שונים בהם שובצו אלפי טסרות אבן צבעוניות שיצרו תמונות מרהיבות. הפסיפסים היפהפיים בציפורי שהיתה פעם בירת הגליל ובמקומות רבים אחרים בארץ ממחישים את יופייה של הטכניקה הייחודית.

המוזיאקה העתיקה בנוייה מיחידות מרובעות בסיסיות, שהיו מסותתות מאבן, כמובן מוגבלות בצבעוניותן. יחידות אלה הן בעצם הפיקסלים הראשונים. כן, אותם פיקסלים, מושג שקנה את מושבו בחיינו, אותן יחידות קטנטנות המרכיבות את התמונה הגדולה, קיימות לא רק על מסך המחשב. יחידות אלה בונות את התמונה ממש כמו הנקודות הזעירות הקיימות בדפוס. בעזרת רשת הדפוס, המפרקת את התמונה לנקודות, מפרקים ומרכיבים מחדש את התמונה הגדולה.

פירוק, שבירה והרכבה, הוא עיקרון המאפיין זרמים באמנות ונמצא ביסודו של הפסיפס. היחידה הבסיסית היא הטסרה. היא יכולה להיות אבן קטנה, שברי צלחות, זכוכית, חלוקי נחל, מתכות וכל חומר אחר. גודל הטסרות, צבען, צורתן, חומריותן, כיוון, חיתוך והנחת האבנים משפיעות על אופיו של הפסיפס. העובדה שנעשה שימוש חוזר בחומרים ליצירת הפסיפס מציבה ערך נוסף, חשוב - המיחזור.

המוזיאקה החדשה, שזוכה לפריחה מחודשת, אומצה ע"י אמנים רבים ולא רק אמני מוזיאקה. היא משלבת מגוון גדול של חומרים וטכניקות, ועיסוק בדימויים עדכניים הגורמים לה להשתלב בעולם האמנות העכשווי.

"מונוכרום", מיקס מדיה, 100x60 סמ

”חמניות”, 90x90 סמ

”חמניות”, 90x90 סמ

"חמניות", 90x90 סמ

”מסכות”, פסיפס

תקריב

"מסכות", פסיפס, 30x30 סמ

”סירות”, פסיפס, 70x50 סמ

"סירות", פסיפס, 30x30 סמ

"סירות", פסיפס

"סירות", פסיפס, 10x10 סמ

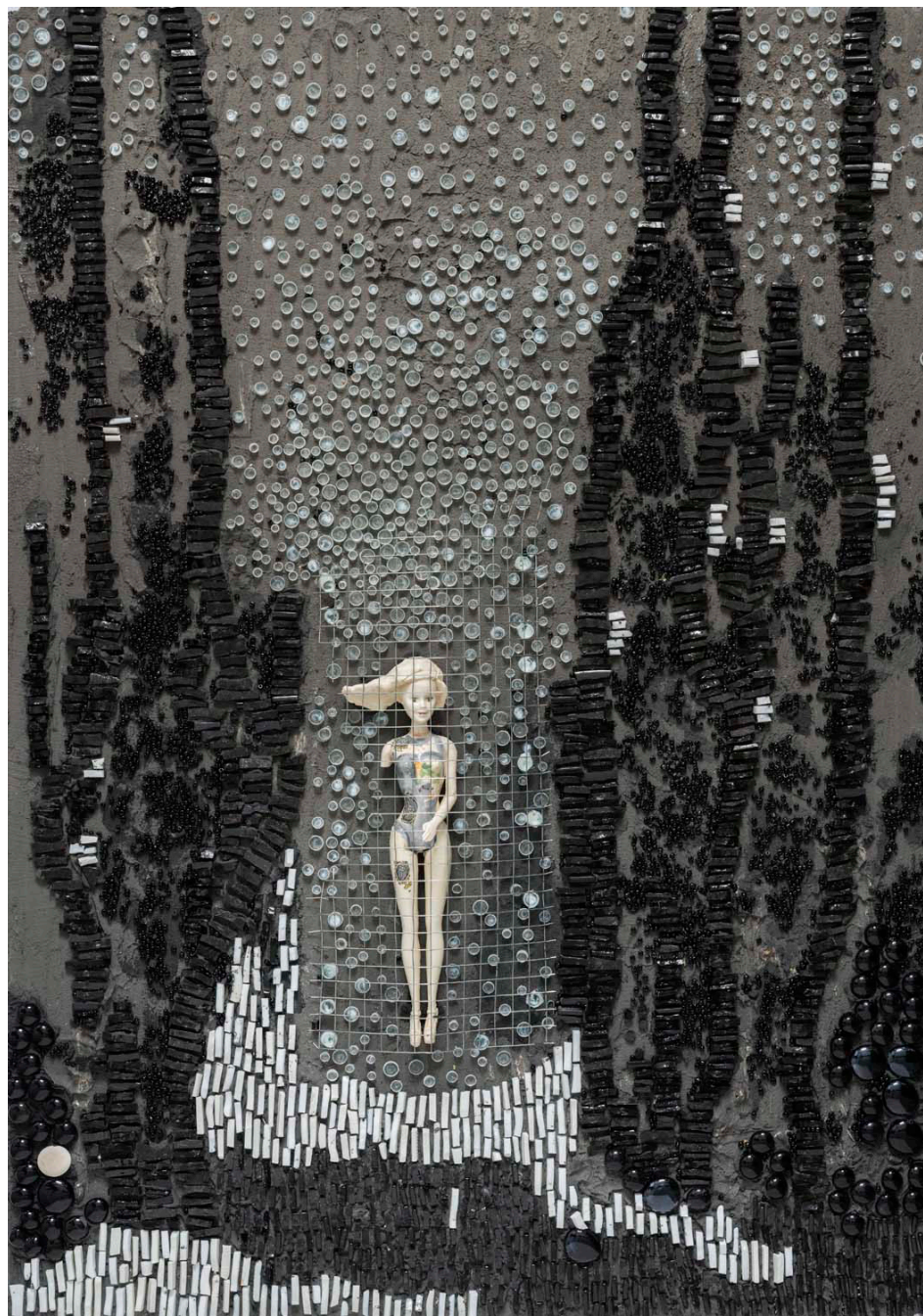
"גוף", מוזיאקה, 100x57 סמ

”פוקוס 1”, פסיפס, חומרים ממוחזרים, 50x50 סמ

”טיים אין טיים אווט”, 2021

"שחור לבן", מיקס מדיה, 70x100 סמ

פרטי קשר

אירית אורפז

054-4754073

iritorpaz@gmail.com

www.facebook.com/iritmosaic